

מ"ת 31372/11/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד תאג' (עציר) ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 31372-11-20 ישראל נ' תאג' (עציר)

בפני כבוד השופטת אפרת פינק
המבקשת
נגד
מוחמד תאג' (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבי כהן
מדינת ישראל

החלטה

המשיב הגיש בקשה שלישית לעיון חוזר בהחלטה למעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

מבוא

- ביום 12.11.20, הוגש נגד המשיב כתב האישום שבנדון, המייחס לו עבירות של רצח בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 301א(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, כניסה והתפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, וניסיון לקשירת קשר, לפי סעיף 499א(1) יחד עם סעיפים 406(ב), 402(ב) ו-25 לחוק העונשין.
- ביום 4.5.21 הורה בית המשפט (כבוד השופט עידו דרויאן גמליאל) על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, וזאת לאחר שקבע קיומן של ראיות לכאורה, בהחלטה מפורטת מיום 16.3.21. נסיבות כתב האישום, כמו גם פירוט הראיות הלכאוריות המבססות את כתב האישום, פורטו בהרחבה בהחלטה זו. יאמר בתמצית שבתמצית, כי לפי המיוחס, המשיב ניסה לקשור קשר להתפרץ לדירת המנוח, ובהמשך הגיע ביום 9.10.20 בסמוך לשעה 02:00, לדירת המנוח והתפרץ לתוכה. בעת שהותו בדירה, התעמת המשיב עם המנוח במטרה שיחשוף בפניו היכן מצויים הכספת והכספים המוחזקים בדירה, תוך שהוא תוקף אותו ומכה בו בכל חלקי גופו, לרבות בפלג גופו העליון, בפניו, בראשו ובחזהו, ותוך שהפעיל לחץ על צווארו של המנוח, על פיו ועל אפו. כתוצאה מהמכות, דימם המנוח ונגרמו לו חבלות רבות, חבלת ראש, דימום תוך גולגלתי, וכן תשניק חבלתי שהביא למותו. המשיב גנב מהדירה כספים ונמלט ממנה.

בית המשפט התייחס, בין היתר, לראיות הבאות המבססות את התשתית הראייתית הלכאורית: גרסת חברו של המשיב, גאזי בולאד, המתאר כיצד המשיב ניסה לשכנעו לבצע יחד עמו התפרצות לבית המנוח; מספר ראיות על אודות הגעתו של המשיב לרחוב חשמונאים בלוד, שם מצוי ביתו של המנוח, בליל האירוע ובשעות רלוונטיות; עדותה של נואל תאיה, שהתגוררה עם המשיב, על אודות חזרתו בלילה עם שריטות, דם על בגדיו וכסף תורכי; עדות אחיינו של המנוח כי נגנב ממנו כסף תורכי; הימצאות ד.נ.א של המשיב על מברג שנמצא בביתו של המנוח והיעדר סבירות גרסת המשיב בדבר הגעתו של המברג למקום.

3. בא כוח המשיב הגיש בקשה ראשונה לעיון חוזר ביום 12.12.21. הבקשה התבססה על הראיות הבאות: עדות המומחית שאינה יכולה לשלול, כי ה-ד.נ.א בציפורני המנוח, שייך לאדם שנאבק עמו וגרם למותו. המדובר ב-ד.נ.א. שאינו של המשיב; הימצאותם בזירה של עקבות נעליים ומוצגים רבים נוספים, בעוד שעל אף אחד מהם לא נמצאו טביעות אצבע או ד.נ.א המתאימים למשיב; עדותו של עד התביעה גאזי, כי המשיב היה שיכור כלוט ומעולם לא אמר לו שגנב או הכה מישהו באותו לילה; עדות של עדת התביעה נואל, כי ראתה את המשיב בביתה בין חצות לשעה 01:00, כשהוא שרוט ובגדיו מוכתמים בדם, בעוד המשיב שהה בלוד בסביבות 03:00; ומחדלי חקירה שהתגלו, ובראשם זריקת שני זוגות מכנסיים שהיו בזירה.

4. בהחלטה מיום 19.1.22 קבעתי כי אין בעדויות ובראיות שהוצגו משום "היפוך ראייתי", והן גם לא מלמדות על כרסום משמעותי באיזו מהראיות.

אשר לממצאי ה-ד.נ.א - קבעתי כי אין מדובר בחידוש, שכן הממצא לפיו מתחת לציפורניו של המנוח נמצאה תערובת ד.נ.א של המנוח ואדם זר שאינו המשיב, כבר היה בפני בית המשפט בהחלטתו בדבר ראיות לכאורה. יתר על כן, להערכת המומחית, על סמך מחקרים רק ב-50 אחוזים מהמקרים ה-ד.נ.א שנמצא מתחת לציפורניים הוא של התוקף, ואף נמצא רכיב נקבי ב-ד.נ.א זה; אשר לעקבות הנעליים - קבעתי כי גם לממצא זה התייחס בית המשפט בהחלטתו בדבר קיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט קבע, בהקשר זה, כי אמנם נתפסו שלושה זוגות נעליים של המשיב שלא נמצאו מתאימים לעקבות בזירה, אולם המשיב לא נתפס בסמוך למעשה עם נעלי "הביצוע" על רגליו ואין וודאות שכל נעליו נתפסו; גם לא נמצא בעדותו של עד התביעה גאזי משום חידוש ביחס לממצאים שהיו בפני בית המשפט בהחלטתו בדבר ראיות לכאוריות, אשר דן בהרחבה בגרסה זו, וקבע כי דבריו משתלבים עם ההתרחשות הלכה למעשה ונמצאו לה חיזוקים; ובאשר לעדותה של נואל - קבעתי כי עיון בעדותה מלמד, כי אינה בטוחה לגבי השעה בה ראתה את המשיב, וכי למעשה גם בהחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה עמד על כך בית המשפט. לפיכך, אין בטענות בדבר פערים בין שעה זו ובין ממצאים אחרים כדי להשליך על המארג הראייתי.

מכאן קבעתי, כי אין בהתפתחויות הראייתיות הטבעיות לניהול משפט, משום "היפוך ראייתי", כשלמעשה גם בא כוח המשיב לא טען להיפוך מעין זה.

5. בא כוח המשיב הגיש בקשה שנייה לעיון חוזר ביום 3.3.22. בית המשפט (כבוד השופט עידו דרויאן), בהחלטתו מיום 26.4.22, קבע כי בא כוח המשיב לא הצביע ולו על עובדה אחת חדשה שהתגלתה. מכאן קבע כי אין כל הצדקה לעיין מחדש בהחלטה בדבר ראיות לכאוריות או בהחלטה בבקשה הראשונה לעיון חוזר.

6. בין ובין דן בית המשפט העליון במספר בקשות להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

7. בית המשפט העליון (כבוד השופט דוד מינץ), בהחלטתו מיום 7.11.22 בבש"פ 7113/22, בבקשה שיטית להארכת מעצר, קבע כי בשל חלוף הזמן מאז מעצרו של המשיב, ולמרות המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, יוגש תסקיר מעצר בעניינו, וזאת מבלי להביע עמדה באשר לטיב החלופה שתוצע במסגרת חקירת שירות המבחן.

8. בהמשך להחלטת כבוד השופט מינץ הוגש תסקיר מיום 21.12.22 והתקיים דיון נוסף בעניינו של המשיב, מכוח החלטת בית המשפט העליון הנזכרת. בהחלטה מיום 27.12.22 קבעתי, כי נוכח המסוכנות הגבוהה הנלמדת מעובדות כתב האישום והערכת הסיכון שבתסקיר, המחזקת את המסקנה בדבר מסוכנותו הגבוהה של המשיב, הרי שלא חל שינוי נסיבות המצדיק שחרורו של המשיב או העברתו למעצר באיזוק אלקטרוני. עוד קבעתי שגם אם אתעלם מהתסקיר, שכן לגישת בא כוח המשיב נפלו בו שגגות של ממש, הרי שיש לחזור לנקודת הבסיס בדבר מסוכנותו הגבוהה של המשיב. כן הוספתי, כי לא די בחלוף הזמן כדי להצדיק חלופת מעצר נוכח מסוכנות זו.

9. בית המשפט העליון הוסיף ודן בבקשה שביעית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים. בית המשפט העליון (כבוד השופט חאלד כבוב), בהחלטתו מיום 31.1.23 בבש"פ 837/23, האריך את מעצרו של המשיב פעם נוספת. בית המשפט נתן דעתו לדיוני ההוכחות שהתקיימו מאז ההחלטה האחרונה, תוך שהביע תקווה כי פרשת התביעה תסתיים כמתוכנן ביום 1.2.23. כן הורה לבית המשפט לעשות כל מאמץ לקבוע מועד הוכחות נוסף ואף להקדים את המועדים שנקבעו לחודש יוני 2023 לשם שמיעת פרשת ההגנה. עוד קבע, כי אין מקום לקבלת תסקיר נוסף, הואיל והתסקיר האחרון התקבל אך לפני זמן קצר, והוא שלילי בעיקרו ונעדר כל המלצה בדבר חלופה.
10. בא כוח המשיב הוסיף והגיש ביום 27.3.23 בקשה שלישית במספר לעיון חוזר, היא הבקשה מושא החלטה זו.

טענות הצדדים

11. בבקשתו הנוספת לעיון חוזר טען בא כוח המשיב, כי התשתית הראייתית הלכאורית היא נסיבתית ומלמדת על חפותו של המשיב. לטענתו, בציפורניו של המנוח נמצא ד.נ.א שלו ושל אדם נוסף, שאינו המשיב ושהותו אינה ידועה. עוד טען בהקשר זה, כי לפי עדויות המומחים, נמצאו פצעי הגנה על ידיו של המנוח ומכאן שקיים "סיכוי רב" כי אותו אדם ש-ד.נ.א שלו נמצא בציפורניו של המנוח הוא שגרם למותו. כן הוסיף, כי נמצאו שלוש עקבות נעליים בשלושה מקומות בזירה, הן שייכות לעבריין ואף אחת מהן אינה טביעת הנעל של המשיב. לטענתו, זירת העבירה היתה מלאה בכתמי דם ועקבות, ולא נמצא כל ממצא הקושר את המשיב לזירה. כן הוסיף, כי גרסת נואל בקשר לפגישתה עם המשיב אינה קשורה כלל לעבירה המיוחסת לו, והיא סותרת עדויות נוספות. עוד טען, כי התברר שהמשיב לא ידע שהמדובר הוא אמנם מדובב, ולמרות זאת הכחיש בפניו כל קשר למעשים.
- בא כוח המשיב הוסיף והלין על קצב התקדמות המשפט, ולטענתו, המשפט לא יסתיים בקרוב, וגם לא במועדים שנקבעו לחודשים יוני ואוקטובר 2023.

12. באת כוח המבקשת טענה, לעומת זאת, כי אין כל כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית וכי אין בבקשה אלא חזרה על טענות שכבר הועלו ונדחו, הן במסגרת ההחלטה בדבר ראיות לכאורה והן בבקשות הקודמות לעיון חוזר. עוד טענה, כי דיוני ההוכחות מתקיימים כסדרם, וגם אם חלו עיכובים מסוימים, הרי שהמותב הדן בתיק, עושה ככל שלא ידו על מנת להמשיך ולקדם את שמיעת התיק ולסיימו, כאשר התיק צפוי להסתיים, בשלב זה, בחודש אוקטובר 2023.

דין

13. כידוע, התנאים לבקשה לעיון חוזר קבועים בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי, ועיקרם בגילוי עובדות חדשות, שינוי נסיבות או חלופ זמן ניכר מאז ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים.
14. על המבקש עיון חוזר בשל גילוי עובדות חדשות להראות כי חל "מהפך ראייתי" של ממש או "שינוי דרמטי" בתשתית הראייתית, אשר יש בו "כדי להפוך את הקערה על פיה" (בש"פ 6510/22 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (20.10.22); בש"פ 1883/22 **אבו ג'ודה נ' מדינת ישראל** (24.4.22) בש"פ 4954/21 **בן דוד נ' מדינת ישראל** (8.8.21); בש"פ 1091/20 **מדינת ישראל נ' שיכה** (8.4.20); בש"פ 8093/19 **מדינת ישראל נ' רוחן** (21.1.20); בש"פ 3409/18 **בריל נ' מדינת ישראל** (3.6.18); בש"פ 966/16 **זידאן נ' מדינת ישראל** (28.2.16); בש"פ 8216/13 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (30.1.14); בש"פ 5387/12 **קריאף נ' מדינת ישראל** (16.7.12)).

15. בא כוח המשיב לא הצביע על התפתחויות ראייתיות משמעותיות ואף לא טען כי חל "מהפך ראייתי". למעשה, בא כוח המשיב מבקש דיון מחודש בראיות, כשמרבית טענותיו הועלו כבר בגלגולים הקודמים ונדחו, וטענותיו החדשות אינן משליכות באופן ישיר על עוצמת הראיות.

הטענות בדבר המדובר - עיקר גרסת המדובר כבר נדונה בהחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, בסעיף 23, לרבות הכחשת המשיב את המיוחס לו בפני המדובר, והשאלה אם המשיב ידע שמדובר במדובר אם לאו אינה מהותית בתמונה הכוללת. הטענות בדבר הימצאות ד.נ.א של אחר בציפורני המנוח - כבר נדונו בהחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, בסעיף 24, ובהחלטה בבקשה הראשונה לעיון חוזר, בסעיפים 11 - 18. הטענות בדבר הימצאות עקבות נעל שאינן תואמות את נעלי המשיב שנמצאו בביתו - נדונו בהחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, בסעיף 24, ובהחלטה בבקשה הראשונה לעיון חוזר, בסעיפים 19 - 20. הטענות בדבר עדותה של נואל גם הן נדונו בהחלטה בבקשה הראשונה לעיון חוזר, בסעיפים 26 - 30. בהקשר זה יודגש, שגם אין כל חדש בעדותו של אברהם סאקה באשר לשעת הרצח, שכן, כך או כך, נואל מסרה כאמור כי אינה בטוחה בשעה בה פגשה במשיב. המידע בדבר מצב הזירה היה כולו בפני בית המשפט גם בהליכים הקודמים.

הפתולוג, ד"ר אלון קריספין אמנם אישר בעדותו, כי הפצעים על ידו של המנוח עשויים להוות פצעי הגנה, והדבר עשוי ללמד על מאבק. אולם, אין בכך כדי להשליך על המסקנות הלכאוריות, שכן ייתכן שבמהלך רצח ינסה הנרצח להגן על עצמו. יתר על כן, כבר בחוות הדעת הפתולוגית המקורית תואר כי חלק מהחבלות על גופו של המנוח הן תוצר של מאבק.

16. כאן המקום לחזור ולהדגיש, כי כתב האישום מבוסס על מארג ראייתי, הכולל מספר נדבכים, שעיקרם: מכלול ראיות המצביע כי המנוח נרצח על ידי פורץ שהגיע לביתו, אשר חבל בו באופן קשה וחנק אותו; הימצאות ד.נ.א של המשיב על מברג שנמצא בביתו של המנוח, ללא הסבר מספק של המשיב; עדות מפלילה של גאזי, בדבר כוונת המשיב להתפרץ לדירת המנוח; דברי הנוכחים בבית משפחתו בדבר התנהגותו באותו ערב; עדותה של נואל כי ראתה את המשיב בשעת לילה מאוחרת כשהוא שרוט ובגדיו מוכתמים בדם; והגעתו של המשיב לרחוב חשמונאים בלוד, שם מצוי ביתו של המנוח, בליל האירוע, בשעות הלילה המאוחרות, ומבלי שסיפק כל הסבר לכך.

17. אשר לחלוף הזמן - אכן, חלף זמן ניכר מאז נעצר המשיב לראשונה ומאז הוגש כתב האישום לפני כשנתיים וחצי. המדובר בפרק זמן ממושך בו המשיב עצור והוא טוען לחפותו. עם זאת, המותב הדין בתיק העיקרי שמע מספר רב של דיוני הוכחות, ודיונים נוספים קבועים לימים 8.6.23, 14.6.23 ו-10.10.23. אכן, בעת החלטתו של כבוד השופט כבוב, בבש"פ 837/23, הוערך כי שמיעת עדויות התביעה תסתיים ביום 1.2.23, אולם עלה קושי באיתור אחד מעדי התביעה, ולא היה מנוס אלא להוציא צו הבאה בעניינו - דבר שהוביל לדחייה מסוימת בסיום פרשת התביעה.

18. נוכח מסוכנותו הגבוהה של המשיב, כפי שהיא באה לידי ביטוי בעובדות כתב האישום ובתסקיר שירות המבחן, והואיל והצפי לסיום המשפט אינו כה רחוק - אינני סבורה שיש בחלוף הזמן כשלעצמו כדי להצדיק את שחרורו של המשיב. יתר על כן, אך ביום 31.1.23, לפני כשלושה חודשים, קבע, כאמור, כבוד השופט כבוב, כי לא די בחלוף הזמן כדי להצדיק את שחרורו של המשיב. עוד קבע כי אין מקום לקבלת תסקיר נוסף, הואיל והתסקיר האחרון שהתקבל אך זמן קצר קודם לכן, הוא שלילי ונעדר כל המלצה.

19. בנסיבות אלו, גם לא מצאתי מקום להפנות המשיב פעם נוספת לשירות המבחן או לבחון את המפקחים באולם בית המשפט, כעתירת בא כוח המשיב. כאמור, המשיב הופנה לאחרונה לשירות המבחן והוגש תסקיר בעניינו מיום 21.12.22. לפי תסקיר זה, המשיב מאופיין בקשיי ויסות, המועצמים על רקע צריכת חומרים פסיכואקטיביים וסנקציות עונשיות קודמות לא הרתיעו אותו. בהקשר זה יודגש, כי לחובתו של המשיב חמש הרשעות קודמות בעבירות

רכוש, אלימות, סמים ועוד. מכאן העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של המשיב היא בינונית ורמת חומרתה צפויה להיות גבוהה. גם את המפקחים המוצעים עתה בחן שירות המבחן והוא לא מצא אותם כמתאימים. יודגש, כי בא כוח המשיב מציע את אותו מערך שכבר הוצע ונפסל. הואיל ועיקר התסקיר בסיכון הנשקף מהמשיב, אינני סבורה כי תסקיר נוסף בחלוף חמישה חודשים בלבד - יסייע. נוכח הסיכון הגבוה הנשקף מהמשיב, גם אין מקום לבחינתם של אותם מפקחים במישרין.

סוף דבר

20. לא הונחה תשתית כלשהי בדבר "מהפך ראיתי", ולמעשה בא כוח המשיב גם אינו טוען למהפך כזה, אלא שהוא מבקש בחינה מחודשת של אותן ראיות שכבר נבחנו שלוש פעמים. בקשה לעיון חוזר אינה יכולה לשמש כהליך השגה נוסף על החלטות שכבר ניתנו. גם אין עסקינן בהימשכות בלתי סבירה של המשפט בתיק רצח מורכב, העשויה להצדיק כשלעצמה עיון חוזר, ודיוני ההוכחות נשמעים כסדרם, גם אם לא הסתיימו במועד שתוכנן מלכתחילה.

21. נוכח מסוכנותו הגבוהה של המשיב, כפי שהיא נלמדת הן מעובדות כתב האישום, והן מתסקיר שירות המבחן - שלפיו ככל שהמשיב יהיה מעורב בעבירות אלימות צפויה חומרתן להיות גבוהה - והואיל והתסקיר הוגש אך לפני כחצי שנה, אין מקום להפניה חוזרת של המשיב לשירות המבחן.

22. לאור האמור, הבקשה לעיון חוזר - נדחית.

ניתנה היום, י"ז אייר תשפ"ג, 08 מאי 2023, בהעדר הצדדים.